

TAMÁS MENYHÉRT

*Intelmek édesanyám,
Kiss Emerencia kapcsos könyvéből*

Cs. Nagy Ibolyának

1

*Hagyd, fiam, a verses
beszédet, a kálváriás kínt...
Elég!
hagyd oda, fiam, ami éget,
elégyszer hamvadt ránk az
ég!*

2

*Apám mindig azt mondta
volt: Csaba útja régen kiholt,
csillagot szórt; álomi port,
legvégire semmit se szórt –*

*álomban, mit reánk hagyott,
hajnallatra reánk fagyott...*

3

*Minden utunk messzét méri,
sose tudunk bazaérni,
küszöb nélkül se ki, se be,
küszöbünk a világ sebe!*

4

*Szóljon rög, kő, madáróra,
ügyelj oda minden szóra,
less meg minden hazajelet,
hátba egye hazavezet...*

5

*Elfogy az út, ott az árok,
lássa az Úr, mélyén bálók,
fejed alatt tövispárna,
jövend napok kényét várja.*

6

*Halálodra beh' megérted,
a szél sem kap már te érted,
ég altasson, avagy pokla,
egészben hullj darabokra!*

Hármasok

*Bárány, pecsét, oltár – fogadj
be egy népet, megtudod, ki
voltál!*

*

*Micsoda röptetés! Hintázz!
– szédiül alattad a manézs;
az ezredtáji glóbszínház.*

*

*A Föld azé,
aki konkolyt
ültet bele!*